

ผลคำวินิจฉัยคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
กรณี การแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ท. และบริษัท ด.

ระหว่าง	บริษัท ท.	ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ
	บริษัท ด.	ผู้ประกอบการธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ

การแจ้งผลการรวมธุรกิจ

ด้วยบริษัท ท. ได้ยื่นแบบแจ้งผลการรวมธุรกิจ พร้อมเอกสารหลักฐาน ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ต่อสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า (สำนักงาน กขค.) เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๕ เพื่อขอแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ท. และบริษัท ด. ซึ่งได้กระทำการรวมธุรกิจเมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๕ ต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยได้แจ้งผลการรวมธุรกิจภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด

ข้อเท็จจริง

ข้อเท็จจริงที่ใช้ในการพิจารณาการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ท. และบริษัท ด. มีรายละเอียด ดังนี้

๑. ข้อมูลผู้ประกอบการธุรกิจ

๑.๑ ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ

บริษัท ท. เป็นบริษัทที่จดทะเบียนจัดตั้งบริษัทในประเทศไทย ประกอบธุรกิจการลงทุนในกิจการอื่น ๆ (Holding Company) ทั้งนี้ บริษัท ท. จดทะเบียนจัดตั้งนิติบุคคลเมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ และในปี ๒๕๖๔ ภายหลังจดทะเบียนนิติบุคคลพบว่า บริษัท ท. มีรายได้เกิดขึ้นในประเทศไทย จำนวน xx บาท

อย่างไรก็ตาม จากข้อเท็จจริงตามแบบแจ้งผลการรวมธุรกิจ พบว่า บริษัท ท. เป็นบริษัทที่ประกอบกิจการในประเทศไทย และมีรายได้เกิดขึ้นในประเทศไทย ซึ่งถือเป็นบริษัทย่อยหรือบริษัท

ในเครือที่มีสถานะเสมือนเป็นหน่วยธุรกิจเดียวกัน (Single Economic Entity) ซึ่งอยู่ภายใต้อำนาจควบคุมตามประกาศเรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาผู้ประกอบการธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ พ.ศ. ๒๕๖๑ ของบริษัท ท.๑ ซึ่งเป็นบริษัทที่จดทะเบียนจัดตั้งบริษัทในประเทศ ประกอบธุรกิจการลงทุนในกิจการอื่น ๆ (Holding Company) โดยบริษัท ท.๑ เป็นบริษัทที่ประกอบกิจการในประเทศไทย และมีบริษัทย่อยหรือบริษัทในเครือในประเทศไทยที่เป็นหน่วยธุรกิจเดียวกัน (Single Economic Entity) คือ บริษัท ท.๒ ประเภทธุรกิจตอนจดทะเบียน คือ ๖๕๑๒๐ การประกันวินาศภัย มีรายได้เกิดขึ้นในประเทศไทย ปี ๒๕๖๔ จำนวน xx,xxx.xx ล้านบาท โดยแบ่งออกเป็นรายได้จากการให้บริการประกอบด้วย (๑) เบี้ยประกันภัยรับที่ถือ เป็นรายได้สุทธิ จำนวน x,xxx.xx ล้านบาท (๒) รายได้ค่าจ้างและค่าบำเหน็จ จำนวน x,xxx.xx ล้านบาท (๓) รายได้และกำไรจากการลงทุน จำนวน xxx.xx ล้านบาท และ (๔) รายได้อื่น ๆ จำนวน xxx.xx ล้านบาท

๑.๒ ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ

บริษัท ด. เป็นบริษัทที่จดทะเบียนจัดตั้งบริษัทในประเทศไทย ประกอบธุรกิจ ประเมินความเสี่ยงภัยและมูลค่าความเสียหายในธุรกิจประกันวินาศภัย ซึ่งในปี ๒๕๖๔ บริษัท ด. มีรายได้เกิดขึ้นในประเทศไทยรวมทั้งสิ้น xxx.xx ล้านบาท โดยแบ่งออกเป็นรายได้จากการให้บริการประกอบด้วย (๑) รายได้จากการประเมินความเสี่ยงภัยและมูลค่าความเสียหายในธุรกิจประกันวินาศภัย จำนวน xxx.xx ล้านบาท (๒) รายได้จากการให้บริการจ้างเหมาบริการ จำนวน xx.xx ล้านบาท (๓) รายได้จากการให้บริการผลิตภัณฑ์กรรมธรรม์ จำนวน xx.xx ล้านบาท และ (๔) รายได้จากการให้บริการตรวจสอบสภาพรถยนต์ จำนวน xx.xx ล้านบาท และ (๕) รายได้อื่น ๆ (ไม่ระบุที่มาของรายได้) จำนวน xx.xx ล้านบาท

๒. ข้อมูลการรวมธุรกิจ

บริษัท ท. (ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ) กระทำการเข้าซื้อหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงจำนวนร้อยละ xx.xx ของหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงของบริษัท ด. (ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ) จากบริษัท ก. และนางสาว น. คิดเป็นร้อยละ xx และ xx ตามลำดับ

๓. โครงสร้างผู้ถือหุ้นหลังการรวมธุรกิจ

ภายหลังการรวมธุรกิจ บริษัท ท. (บริษัทย่อยหรือบริษัทในเครือของ บริษัท ท.๑) เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ในบริษัท ด. โดยมีสัดส่วนการถือหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงร้อยละ xx

๔. ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจ

เมื่อพิจารณาลักษณะการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจที่แจ้งผลการรวมธุรกิจ พบว่า บริษัท ท. (ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ) เป็นบริษัทที่ประกอบกิจการในประเทศไทย ซึ่งประกอบธุรกิจการลงทุนในกิจการอื่น ๆ (Holding Company) และมีบริษัทในเครือในประเทศไทยที่มีสถานะเสมือนเป็นหน่วยธุรกิจเดียวกัน (Single Economic Entity) ซึ่งอยู่ภายใต้อำนาจควบคุม ตามประกาศเรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาผู้ประกอบการธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ พ.ศ. ๒๕๖๑ คือ บริษัท ท.๒ ประกอบธุรกิจการประกันวินาศภัย และในส่วนของบริษัท ด. (ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ) เป็นบริษัทที่ประกอบกิจการในประเทศไทย ซึ่งประกอบธุรกิจการประเมินความเสี่ยงภัยและมูลค่าความเสียหายในธุรกิจประกันวินาศภัย

๔.๑ ธุรกิจประกันภัย* คือ การบริหารความเสี่ยงภัยวิธีหนึ่งซึ่งโอนความเสี่ยงภัยจากผู้เอาประกันภัยไปสู่บริษัทผู้รับประกันภัยโดยทำสัญญาความคุ้มครองในกรมธรรม์ประกันภัย และผู้เอาประกันภัยต้องจ่ายค่าเบี้ยประกันภัยให้กับบริษัทผู้รับประกันภัย เมื่อเกิดความเสียหายผู้รับประกันภัยจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามที่ได้ระบุความคุ้มครองไว้ในกรมธรรม์ประกันภัยตามสัญญาที่ได้ตกลงกันไว้

* ความหมายของประกันภัย. สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.).

โดยธุรกิจการประกันภัยทั้ง ๒ ประเภท มีหลักเกณฑ์และมีการกำกับดูแลภายใต้กฎหมายที่แตกต่างกัน การประกอบธุรกิจประกันชีวิตอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ สำหรับการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ธุรกิจประกันภัยสามารถแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ได้แก่ ประกันชีวิตและประกันวินาศภัย

โดยตลาดธุรกิจประกันวินาศภัย พบว่า บริษัท ท.๒ ซึ่งเป็นบริษัทในเครือในประเทศไทยที่อยู่ภายใต้อำนาจควบคุมของบริษัท ท.๑ มีรายได้เกิดขึ้นในประเทศไทย ปี ๒๕๖๔ จำนวน x,xxx.xx ล้านบาท ในส่วนของบริษัท ด. ไม่มีรายได้เกิดขึ้นในประเทศไทย ปี ๒๕๖๔ ในตลาดดังกล่าว โดยภายหลังการรวมธุรกิจข้างต้น มีรายได้เกิดขึ้นในประเทศไทย ปี ๒๕๖๔ จำนวน x,xxx.xx ล้านบาท ซึ่งเกินกว่า ๑,๐๐๐ ล้านบาท

๔.๒ การประเมินความเสี่ยงภัยและมูลค่าความเสียหายในธุรกิจประกันวินาศภัย คือ การให้บริการทางด้านการบริหารการประกันภัย เช่น การประเมินมูลค่าความเสียหายและการจัดการตกลงเรื่องการชดเชยค่าสินไหมทดแทน ซึ่งรวมถึงการประเมินการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน เช่น การเจรจาตกลงเกี่ยวกับค่าสินไหมทดแทน การประเมินความเสี่ยงภัย การประเมินภัยและมูลค่าความเสียหาย การเฉลี่ยและตกลงค่าสินไหมทดแทน รวมทั้งการเจรจาตกลงเกี่ยวกับค่าสินไหมทดแทนในการประกันภัย ทั้งนี้ ธุรกิจประกันวินาศภัยและธุรกิจประเมินความเสี่ยงภัยและมูลค่าความเสียหายในธุรกิจประกันวินาศภัย ถือเป็นธุรกิจที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งจำเป็นต้องได้รับใบอนุญาตในการประกอบธุรกิจตามที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยกำหนดเงื่อนไขไว้ โดยตลาดธุรกิจประกันวินาศภัยและธุรกิจประเมินความเสี่ยงภัยและมูลค่าความเสียหายในธุรกิจประกันวินาศภัย พบว่า บริษัท ท. ซึ่งเป็นบริษัทในเครือในประเทศไทยที่อยู่ภายใต้อำนาจควบคุมของบริษัท ท.๑ ไม่มีรายได้เกิดขึ้นในประเทศไทย ปี ๒๕๖๔ ในตลาดดังกล่าว ในส่วนของบริษัท ด. มีรายได้เกิดขึ้นในประเทศไทย ปี ๒๕๖๔ จำนวน xxx.xx ล้านบาท โดยภายหลังการรวมธุรกิจข้างต้น มีรายได้เกิดขึ้นในประเทศไทย ปี ๒๕๖๔ จำนวน xxx.xx ล้านบาท ซึ่งไม่เกินกว่า ๑,๐๐๐ ล้านบาท

๕. ขอบเขตตลาด

๕.๑ ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง (Relevant Product Market)

เมื่อพิจารณาลักษณะการประกอบธุรกิจของบริษัท ท. ซึ่งประกอบธุรกิจการลงทุนในกิจการอื่น ๆ (Holding Company) รวมไปถึงบริษัทในเครือในประเทศไทยที่มีสถานะเสมือนเป็นหน่วยธุรกิจเดียวกัน (Single Economic Entity) คือ บริษัท ท.๒ ประกอบธุรกิจการประกันวินาศภัย มีรายได้เกิดขึ้นในประเทศไทย ปี ๒๕๖๔ จำนวน xx,xxx.xx ล้านบาท โดยแบ่งออกเป็นรายได้จากการให้บริการประกอบด้วย (๑) เบี้ยประกันภัยรับที่ถือเป็นรายได้สุทธิ จำนวน x,xxx.xx ล้านบาท (๒) รายได้ค่าจ้างและค่าบำเหน็จ จำนวน x,xxx.xx ล้านบาท (๓) รายได้และกำไรจากการลงทุน จำนวน xxx.xx ล้านบาท และ (๔) รายได้อื่น ๆ จำนวน xxx.xx ล้านบาท และในส่วนของบริษัท ด. ประกอบธุรกิจประเมินความเสี่ยงภัยและมูลค่าความเสียหายในธุรกิจประกันวินาศภัย โดยแบ่งออกเป็นรายได้จากการให้บริการประกอบด้วย (๑) รายได้จากการประเมินความเสี่ยงภัยและมูลค่าความเสียหายในธุรกิจประกันวินาศภัย จำนวน xxx.xx ล้านบาท (๒) รายได้จากค่าบริการจ้างเหมาบริการ จำนวน xx.xx ล้านบาท (๓) รายได้จากการให้บริการผลิตภัณฑ์ จำนวน xx.xx ล้านบาท และ (๔) รายได้จากการให้บริการตรวจสอบโครงสร้างธุรกิจของบริษัท ท.๒ พบว่ามีฝ่ายสนับสนุนประกันภัยและต่ออายุประกันภัย ซึ่งมีทีมงานที่ดำเนินการในส่วนของการประเมินความเสี่ยงภัยและมูลค่าความเสียหายในธุรกิจประกันวินาศภัย อีกทั้งจากการจำแนกรายได้ของบริษัท ท.๒ ไม่พบรายได้ที่เกิดจากฝ่ายสนับสนุนประกันภัยและต่ออายุ

ประกันภัย ดังนั้น การดำเนินงานในส่วนของการประเมินความเสี่ยงภัยและมูลค่าความเสียหายในธุรกิจประกันวินาศภัยของบริษัท ท.๒ จึงมีการดำเนินงานเกี่ยวกับการประเมินความเสี่ยงภัยและมูลค่าความเสียหายในธุรกิจประกันวินาศภัยที่ทับซ้อนกับการดำเนินงานของบริษัท ด. ดังนั้น การประกอบธุรกิจในตลาดที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจดังกล่าว คือ ๑. ตลาดธุรกิจประกันวินาศภัย และ ๒. ตลาดธุรกิจประเมินความเสี่ยงภัยและมูลค่าความเสียหายในธุรกิจประกันวินาศภัย

โดยการรวมธุรกิจของบริษัท ท. ที่เกิดขึ้นในปี ๒๕๖๕ จำนวน ๒ ธุรกิจ เกิดขึ้นในธุรกิจสนับสนุนประกันภัย ซึ่งประกอบด้วย (๑) การรวมธุรกิจกับบริษัท อ. ซึ่งประกอบธุรกิจนายหน้าประกันวินาศภัยเมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ และ (๒) การรวมธุรกิจกับบริษัท ด. ซึ่งประกอบธุรกิจประเมินความเสี่ยงภัยและมูลค่าความเสียหายในธุรกิจประกันวินาศภัย รวมไปถึงบริการสนับสนุนงานประกันภัย เมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๕ ทั้งนี้ การรวมธุรกิจข้างต้นถือเป็นการรวมธุรกิจที่มีลักษณะเป็นธุรกิจที่ต่อเนื่อง เกื้อหนุนหรือส่งเสริมกันในสายการบริการเดียวกัน (Vertical Integration) โดยไม่มีสินค้าหรือบริการที่ทับซ้อนกัน และไม่ได้ก่อให้เกิดการแข่งขันในตลาดเดียวกัน กล่าวคือ (๑) ธุรกิจนายหน้าประกันวินาศภัย ถือเป็นช่องทางการขายช่องทางหนึ่งของธุรกิจตัวกลางซื้อขายประกันวินาศภัยของบริษัทประกันวินาศภัยที่ได้รับอนุญาตจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ซึ่งมีหน้าที่ในการเสนอขายประกันวินาศภัยจากบริษัทประกันวินาศภัย โดยไม่จำกัดเพียงบริษัทใดบริษัทหนึ่ง และ (๒) ธุรกิจประเมินความเสี่ยงภัยและมูลค่าความเสียหายในธุรกิจประกันวินาศภัย (บริการสนับสนุนงานประกันภัย) เป็นการให้บริการทางด้านการบริหารการประกันภัย เช่น การประเมินมูลค่าความเสียหายและการจัดการตกลงเรื่องการใช้ค่าสินไหมทดแทน ซึ่งรวมถึงการประเมินการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน เช่น การเจรจาตกลงเกี่ยวกับค่าสินไหมทดแทน การประเมินความเสี่ยงภัย การประเมินภัยและมูลค่าความเสียหาย การเฉลี่ยและตกลงค่าสินไหมทดแทน รวมทั้งการเจรจาตกลงเกี่ยวกับค่าสินไหมทดแทนในการประกันภัย ทั้งนี้ ธุรกิจข้างต้นถือเป็นผู้ที่อยู่ที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งจำเป็นต้องได้รับใบอนุญาตในการประกอบธุรกิจตามที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยกำหนดเงื่อนไขไว้

แต่อย่างไรก็ตาม การรวมธุรกิจข้างต้น บริษัท ท. มีวัตถุประสงค์ที่จะลงทุนในธุรกิจสนับสนุนประกันภัย (Insurance Support Business) โดยการเข้าซื้อหุ้นในบริษัท ด. เพื่อสร้างผลประโยชน์จากการทำงานร่วมกัน (Synergy) ให้แก่กลุ่มธุรกิจของบริษัท ท.๑ โดยการรวมธุรกิจกับบริษัท อ. และบริษัท ด. มีเป้าหมายเพื่อสนับสนุนธุรกิจประกันภัยให้มีบริการที่ครอบคลุม และหลากหลายในการสนับสนุนงานประกันภัย และเพื่อเพิ่มความหลากหลายของช่องทางการซื้อขายประกันวินาศภัยให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้มากขึ้น เพื่อสร้างการเติบโตให้กับธุรกิจ และก่อให้เกิดการประสานศักยภาพในการดำเนินธุรกิจ (Synergy) อย่างมีนัยสำคัญ รวมถึงการประหยัดต้นทุนการดำเนินงานจากขนาดการดำเนินงาน (Economies of Scale) โดยให้ความสำคัญกับการเพิ่มช่องทางการซื้อประกันวินาศภัยใหม่รวมถึงการเจาะกลุ่มตลาดใหม่ และอาจรวมถึงการเข้าถึงกลุ่มลูกค้ากลุ่มใหม่ ๆ อีกทั้งยังเป็นการขยายขอบเขตการประกอบธุรกิจในธุรกิจประกันวินาศภัย (ภายใต้การประกอบธุรกิจของบริษัท ท.๒) ให้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้การรวมธุรกิจครั้งนี้ไม่พบว่ามีตลาดที่มีความทับซ้อนกันในแนวนอน (Horizontal) ระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ ดังนั้น การรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ท. และบริษัท ด. ไม่พบว่ามีตลาดที่มีความทับซ้อนกันระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ

๕.๒ ตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง (Relevant Geographic Market)

เมื่อพิจารณาขอบเขตตลาดภูมิศาสตร์ พบว่า ๑. ธุรกิจประกันวินาศภัยมีช่องทางการจัดจำหน่ายกรมธรรม์ประกันภัยที่หลากหลาย และมีการให้บริการที่ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศไทย อีกทั้ง เงื่อนไขในการให้บริการมีลักษณะที่เหมือนกันในทุกพื้นที่ และ ๒. ธุรกิจประเมินความเสี่ยงภัยและมูลค่าความเสียหายในธุรกิจประกันวินาศภัย ถือเป็นธุรกิจที่ให้บริการเกี่ยวกับงานสำรวจอุบัติเหตุและประเมินความเสียหายในธุรกิจประกันวินาศภัย ให้บริการตรวจสอบสภาพรถยนต์ก่อนเอาประกันภัย ให้บริการงานไต่เบี่ย เอกชนและประกันภัย ให้บริการงานยกลากรถที่เกิดอุบัติเหตุ ทั้งนี้ การให้บริการมีการนำระบบเทคโนโลยีมาเป็นเครื่องมือประกอบการทำงาน และกำหนดศูนย์บริการและจุดรองรับครอบคลุมทั้งกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด การให้บริการดังกล่าวจึงมีลักษณะและรูปแบบการให้บริการเช่นเดียวกันในทุกพื้นที่

ดังนั้น ขอบเขตตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง คือ ระดับประเทศไทย

๖. ส่วนแบ่งตลาด

เมื่อพิจารณาตลาดธุรกิจประกันวินาศภัย ปี ๒๕๖๔ ก่อนและหลังการรวมธุรกิจระหว่าง บริษัท ท. และบริษัท ด. พบว่า ตลาดธุรกิจประกันวินาศภัย มีผู้ประกอบการธุรกิจที่มีส่วนแบ่งตลาดสูงสุด คือ บริษัท ว. คิดเป็นร้อยละ xx.xx รองลงมาคือ บริษัท ก. และบริษัท ค. คิดเป็นร้อยละ x.xx และ x.xx ตามลำดับ โดยก่อนการรวมธุรกิจ บริษัท ท. ซึ่งมีบริษัท ท.๒ เป็นบริษัทในเครือในประเทศไทย มีส่วนแบ่งตลาดคิดเป็นร้อยละ x.xx และหลังการรวมธุรกิจมีส่วนแบ่งตลาดคงเดิม ทั้งนี้พบว่า ก่อนและหลังการรวมธุรกิจมีค่า CR๓ เท่ากับ ๓๗.๓๐ ดังนั้น ตลาดข้างต้นจึงไม่มีผู้ประกอบการซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด

ข้อกฎหมาย

พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้ “ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ” ประกอบประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓ กำหนดว่า “การรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง หมายความว่า การรวมธุรกิจที่ยอดเงินขายของผู้ประกอบธุรกิจรายใดรายหนึ่งหรือของผู้ประกอบธุรกิจที่จะรวมธุรกิจในตลาดใดตลาดหนึ่งรวมกันตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป และไม่ก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด”

ประเด็นวินิจฉัย

การรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ท. และบริษัท ด. ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คำวินิจฉัย

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า บริษัท ท. ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ ได้ดำเนินการเข้าซื้อหุ้นของบริษัท ด. คิดเป็นร้อยละ xx ของหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมด ส่งผลให้บริษัท ท. เป็นผู้ถือหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ xx ในบริษัท ด. ซึ่งการเข้าซื้อหุ้นดังกล่าวเป็นการเข้าซื้อหรือได้มาซึ่งหุ้นที่มีสิทธิออกเสียง ณ สิ้นวันใดวันหนึ่ง เพิ่มขึ้นเกินกว่าร้อยละห้าสิบขึ้นไป ของจำนวนสิทธิออกเสียงทั้งหมดของผู้ประกอบธุรกิจอื่น ตามข้อ ๔ (๒) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาการเข้าซื้อสินทรัพย์หรือหุ้น เพื่อควบคุมนโยบายการบริหารธุรกิจ การอำนวยความสะดวก หรือการจัดการที่เป็นการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงมีลักษณะเป็นการรวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาดลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจในกรณีนี้ คือ ตลาดธุรกิจประกันวินาศภัยและธุรกิจประเมินความเสี่ยงภัยและมูลค่าความเสียหายในธุรกิจประกันวินาศภัย พบว่า ทั้งก่อนและหลังการรวมธุรกิจ ไม่มีผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด เนื่องจากไม่มีผู้ประกอบธุรกิจรายใดที่มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมาเกินกว่าร้อยละห้าสิบขึ้นไป ตามข้อ ๓ (๑) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด พ.ศ. ๒๕๖๑ และไม่มีผู้ประกอบธุรกิจสามรายแรกที่มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมารวมกันเกินกว่าร้อยละเจ็ดสิบห้าขึ้นไป ตามข้อ ๓ (๒) ของประกาศดังกล่าว และได้พิจารณายอดเงินขายในตลาดที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจ พบว่า ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจในตลาดธุรกิจประกันวินาศภัย รายใดรายหนึ่งมีรายได้ที่เกิดขึ้นในประเทศไทยเกินกว่า ๑,๐๐๐ ล้านบาท จะถือว่าการรวมธุรกิจดังกล่าวเป็น “การรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง” ตามความในข้อ ๓ ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยบริษัท ท. ซึ่งมีบริษัทในเครือที่มีสถานะเสมือนเป็นหน่วยธุรกิจเดียวกัน (Single Economic Entity) ในประเทศไทย ได้แก่ บริษัท ท.๒ ที่ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย และในส่วนของบริษัท ด. ที่มีการประกอบธุรกิจประเมินความเสี่ยงภัยและมูลค่าความเสียหายในธุรกิจประกันวินาศภัย (ธุรกิจสนับสนุนประกันภัย) พบว่า การรวมธุรกิจข้างต้นไม่มีตลาดที่ทับซ้อนกันในแนวนอน (Horizontal) แต่มีตลาดที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจในประเทศไทย คือ ตลาดธุรกิจประกันวินาศภัยและตลาดธุรกิจประเมินความเสี่ยงภัยและมูลค่าความเสียหายในธุรกิจประกันวินาศภัย เมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่าตลาดธุรกิจประกันวินาศภัยเข้าข่ายต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ เนื่องจากผู้ประกอบธุรกิจรายใดรายหนึ่งมีรายได้ที่เกิดขึ้นในประเทศไทยเกินกว่า ๑,๐๐๐ ล้านบาท และไม่ก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ดังนั้น ผู้ประกอบธุรกิจจึงมีหน้าที่ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ทั้งนี้ บริษัท ท. และบริษัท ด. ซึ่งทำการรวมธุรกิจเมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๕ ได้แจ้งผลการรวมธุรกิจเมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๕ ถือเป็นการแจ้งผลการรวมธุรกิจภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

มติคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ามีมติเอกฉันท์รับทราบการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ท. และบริษัท ด. ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

๘ ธันวาคม ๒๕๖๕

สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า